

És gondolatban megfogtam kérges, munkáskezűd,
Tudom, Te hozod onnét mélyről a feketegémántot,
Mely millió dolgozónak ad kenyeret, világosságot.
Szeretném, ha szépet, dicsőt tudna írni rólad tollam!
Fáj... Érzéseim szavakban kifejezni, hogy is tudjam?
Bányász! Megismertelek, szívből őszintén megszerettelek.
Igérem, soha nem is felejtetek.
Mindenek előtt Te vagy az első helyen,
Kenyerem én is Neked köszönhetem,
Sőtét éjben, ha látom a tárnák szélén lámpád fényét,
Megemelem kalapom és kívánok... Jó Szerencsét!

Róddcs Tivadrr.

Rákosi elvtársnak tett fogadalom teljesítésének eredményei

VESZPRÉMMEGYEI SZÉN- BÁNYÁK KÖZÖTTI VERSENY

december 1-től 28-ig a következőképpen alakult:

1. Ajkacsingervölgyi Szénbányák 87 százalék;
2. Dudari Szénbányák 83 százalék;
3. Várpalotai Szénbányák 78.13 százalék.

A VÁRPALOTAI SZÉNBA- NYÁKON BELÜL

az üzemek közötti verseny eredménye december 1-től 28-ig a következő:

1. Cseri-mező 108.74 százalék, üzemvezető: Veczán József.
2. Ernő-mező 73 százalék, üzemvezető: Meskó László;
3. Ferenc-mező 63.56 százalék, üzemvezető: Halász Miklós.

Szállítsanak bennünket időben a munkahelyre

Mi, vidéki munkások, sok kiesést okozunk a termelésből azért, mert nem szállítanak bennünket időben a munkahelyre. Sokszor fordul elő az, hogy a gépkocsi késik 10 percet, vagy 20 percet, az is előfordult, hogy 40 percet késlett.

Ha mi, szállítócsillések nem vagyunk időben a munkahelyünknél, akkor a széntermelésről kell elvenni a segédvágányt, vagy esetleg várni. Persze ez kihat a terv napi teljesítésére.

Nagyon jó volna, ha a vállalat vezetősége gondoskodna arról, hogy a kocsik pontosan érkezzenek hozzánk, hogy idejében a bányában tudnánk lenni. De van még egy kérésünk is a vállalathoz: mégpedig az, hogy az autótól lássa el „igéretéhez híven” kis járdákkal, mert jelenleg a kocsi a szakadó tervponyván és bizony furdós után 15 km-t tenni ezen az úton nagyon rossz. Előfordul, hogy közülünk utazók megfáznak és ezért aztán műszakot mulasztanak.

Kérjük a vállalatvezetőséget, hogy ezekkel a kis intézkedésekkel is segítse elő a munkánk pontos megkezdését, s ezáltal tervteljesítését.

Kiss Mária csillás,

tel a nehézségeket át tudni, mert nem megfelelőek az „urasági” érelszámolók.

Elmúlt 15-e. A versenyértékelés akkor sem akart a rendes mederben folyni. Mikor utána néztem, őszintén megdöbbenéssel tapasztaltam, hogy Szabó Oszkár elutasított szabadságra több napra, Radács Tivadart a szénbányászati osztályra rendelték, a gépirónó, Borbélyné szabadságon, vagy betegállományban van (ez biztosan nem tudták!) és Sznyoziknét a Munkaügyi Osztályra helyezték át. Ha még hozzáteszem, hogy a 15-i bérfizetést követő napokon reklamációk is vannak, semmi kétsége sem lehet bárkinek, hogy a Ferenc-bánya-mező dolgozóiba várják, hogy a december 14-i eredményei helyett legalább a 17-i eredményeket láthassák a tábláikon. Ki a felelős ezért, talán Tárnai Ervin üzemfőnök, akinek előzetes hozzájárulása és tudomása nélkül elrendelték két munkatársát, amikor egy betegállományban van, egy pedig üdülési szabadságát tölti?

Az Ernő-bánya-mező dolgozói sem állnak jobban. Varga Ilona versenyfelelősnek sok dolga van 1-től 15-ig „segédbérelszámoló”, 15-től reklamációkat intéz, hó végén műszaknaplót vonalaz. Így persze meg kell elégedniük a dolgozóknak, hogy egy görbe táblán nézhetik a „dicsőségeiket”, a 68 százalék tervteljesítést s a 36 hiányzót. De egyben egyformák Szabó Oszkárral. Kölesönösen ha ragszanak a lépcsős tábla kicsi emberkéire s ezért ítélik őket mozdulatlanságra.

A versenyfelelősöknek a táblákon kívül ügylátszik a hangos-híradó is edzésvenes, pedig milyen jó volna hallani a k emelkedő eredményeket, tudni, hogy kik azok, akik azon igyekeznek, hogy a nagy békeművünknek, November 7. Erőműnek több szemet tudni adni.

Tev nézett ki eddig a verseny nyilvánossága, melynek mellette

Gombas László vágjar e-ye aknász-iskolással

A dolog ott kezdődött, hogy kimentem 12 órákor fáért. Mivel egy nyolcvanas fa nem volt, kimentem a segéd ereszkéhez megnézni, hogy nem-e jön még a fa. Látom, nagy világosság van, hát ott ülnek az aknász-iskolásaink nagy vita és nevetés mellett. Kimegyek, hogy iszok egy kis vizet a hordóból, közben hozzák befelé a fát. „Vigyázz”, kiáltják a fabehegők már messziről, mert a fa lefelé az ereszkén jön. A kiabálás senki nem mozdul meg, pedig két ember remegő izmokkal tartja vissza a fás csillét, hogy le ne szaladjon a többi üres csille után.

Már negyedszer hallatszik a „vigyázz” kiáltás, de még mindig nem mozdul senki sem. Erre én „erős szavakkal” adtam tudomásukra, hogy menjenek félre az útból. Bevallom, ez tőlem nem volt helyes, de így legalább a fa tovább jutott. No de most jön csak a java. Az egyik jövődöbeli aknásunk azt mondja nekem, hogy én ne ordítsak velük, mert „ők nem

voltak ott disznók, ahol én kánász”, én egy darabig vitakoztam velük, de hát ők túlokosak akartak lenni. Hát én a lapon keresztül felelek nekik.

Akire a Magyar Népköztársaság a szocialista bányászat vezetését ráakarja bízni, az nem lehet ilyen öntudatlan. Mert, ha nem tudnák azok a munkatársak, akik ott vagy öt percig tartottak kézzel vissza a lejtőn egy kilenc mázsás csillét, azok megérdemlik, hogy útjukból pillanatnyi gondolkodás nélkül félreálljanak és azoknak az erejét kímélni kell.

Engem, pedig visszatartottak a munkámban, mert ez alatt az öt perc alatt beértem volna a munkahelyemre és több szemet tudtam volna termelni. Épp ezért az volt a helyes, amit Ruff bányamester munkatárs csinált, aki megdorgálta őket és segítette a fás csillét betolni.

Jó lesz ezen gondolkozni a jövőben munkatársak.

Gombas László

Akiknek még sokat kell tanulni

Üzemi irodáinkban is vannak még olyan ifi dolgozók, akik nem igen tartják számukra fontosnak a DISZ szervezést.

Nehezen ébrednek annak tudatára, hogy már hat év múltott el azóta, amióta a dicsőséges Szovjet Hadsereg felszabadította hazánkat és megadta az ifjuságnak azt a lehetőséget, hogy fejlődhessen és a fejlődésén, szervezettségén keresztül építhesse szabad hazájában a szocializmust.

Ezt nem érti még Zirkelbach Ilona, aki a napokban kijelentette, ő, ha „múzsjá”, belép a DISZ szervezetbe, de semmi szerepe sem hajlandó a DISZ szervezet munkájában részt

venni és gyűlésekre eljárni.

Hasonló kijelentést tett Vírágó Edit munkatársnő, aki csak egyedül a szakszervezetbe hajlandó belépni, ugyanis így kedvezményekhez jut. Kijelentése az volt, hogy engem nem érdekel semmi más szervezet.

Ennek a két munkatársnőnek a kijelentéséhez csak annyit szeretnék hozzáfűzni, hogy fordítsanak több gondot a tanulásra és fejlesszék magukat annyira, hogy a jövőben ezeket a hibákat kijavíthassák. És nevelődjenek harcoss ifjakká és vegyék ki a részüket az ifjuság kollektív munkájából.

Vankó Valéria

alapszervi DISZ-titkár